



ARM

We gaan hier niet zeuren over hoe droog het was en hoe arm. Als paddenstoelen niet komen op de plaatsen waar ze in andere jaren staan, ga je maar naar de plekken waar ze nog wél willen groeien. Dat zijn dus de van nature natte gebieden zoals rietvelden, moerassen en wilgenstruwelen. Zelfs tijdens de hoogzomerse septembermaand van 2016 waren hier paddenstoelen te vinden. Weliswaar weinig soorten, maar wel met een hoog percentage bijzonderheden. Wat dat betreft begon september al meteen goed. In het eerste veenmosrietland dat er vanuit de auto aardig uitzag, stonden gladde, rode wasplaatjes die ik niet thuis kon brengen, maar Eef Arnolds determineerde als Glad vuurzwammetje (*Hygrocybe substrangulata*). Dit is een soort die in Nederland slechts van een paar vindplaatsen langs de kust bekend is. Bij het gehurkt fotograferen van deze wasplaat bleken er ook enkele iele aardtongen te staan van een paar centimeter hoog en slechts 2 á 3 mm dik. Het was niet zo moeilijk om op *Geoglossum uliginosum* uit te komen en die zou dan nieuw zijn voor ons land. Maar helaas komt een uitgebreide beschrijving van deze soort door twee Tsjechische mycologen niet overeen met deze collectie. Dit soort hindernissen op het mycologische pad lijken in moerassen en rietlanden vaker voor te komen dan in andere biotopen. Er liggen nog steeds collecties van twintig jaar geleden die, ook na controle door specialisten, op een juiste determinatie wachten.

Het onderzoek in moeras of rietland verloopt traag. Zeker bij kruidenrijk rietland moet je eigenlijk om de paar stappen door de knieën om een beeld te krijgen van wat zich op de bodem afspeelt. Maar gebogen lopen en regelmatig hurken hou je slechts een beperkte tijd vol. Na een uur ben je blij als je weer een normale loophouding aan kunt nemen. Populair zullen dit soort terreinen dan ook niet gauw worden. Daarom ben ik nieuwsgierig of er voldoende gegevens binnen gaan komen voor het recent gestarte moerassoorten-project. Al moet gelukkig gezegd dat de mooiste veenmosrietlanden heel wat overzichtelijker zijn dan de rietlanden die ik afgelopen seizoen in de Weerribben bezocht. In oktober waren het vooral wilgenstruwelen die de aandacht trokken. In de loop van deze maand was het aantal paddenstoelen er soms zodanig dat je er nauwelijks een stap kon zetten. Daartussen zaten verrassingen als Valse zilversteelzompzwam (*Alnicola badiolateritia*) en Holsteelgordijnzwam (*Cortinarius cavipes*).

Bij de keuze van de excursiegebieden is het leuk om je te laten leiden door de digitale kaarten die de Karteringscommissie op de NMV-webstek ter beschikking stelt. Want het is spannender om naar paddenstoelen te kijken op plekken waar nog geen gegevens van bekend zijn. Keus genoeg, want of je nou naar de kaart kijkt van Friesland, Overijssel, Flevoland of Noord-Holland: de witte plekken overheersen. En behalve Drenthe is het in de andere provincies nauwelijks beter: kleine concentraties van bezochte kilometerhokken en verder enorme witte gaten. Dit seizoen mag dan arm aan paddenstoelen zijn geweest, de armoe aan actieve mycologen lijkt aanmerkelijk groter. En het eerste is ongetwijfeld een uitzondering, de tweede vorm van armoede zal vermoedelijk van minder tijdelijke aard zijn.

door Rob Chrispijn

